

RMK I. 359a).

[Euryalus és Lucretia históriája.] 8r.

[H.m.] [XVI. század?]]

Országos Széchényi Könyvtár

Eörendetesziue lzej rekintet
 Pitos felet othaya, Ekcs neuerte es nagy
 meretkiet es az o mosolyodala, Szep ke-
 ken dereka tellyes az o mellye es ekcsa-
 lapartya.
 Istu Eurlalus semmikép magat meg-
 nem tartoztatara, Feletve feyten
 meretkiettelget az koron harra haza, Az
 mi lzerelmunek mast vegyik gyimöl-
 cher Lucetianak mondas.
 Istunak cioszor mint ha tulakodnak
 ellent Lucetia, Monda hogy hure ez ta-
 telgete neki nagy gongya vala, Beszed-
 net, chokoknal oeligetelteknelo tobbet
 nem kiuana,
 Eurlalus szolla nem tudod mit mon-
 dalz lzerelmem Lucetia, Ha nem tudgya
 nem tudhatya, Ha valaki tudgya boldog
 emberelesen ezis ha nem alitya,
 Ennelkul hirtunkot ha meg hildobit-
 tyik tudatlanag mitulunk, Ez az lzer-
 lemnek gyimölche kinelkul bizonyval
 nem lehetunk, Iob inkab meg hildobom
 hogy nem mint a hazis anekul mik-
 nemyek.

Gemet, Mely nagy kacchagással es nagy ki-
altással fogtak volna engemet,
ezzeg nagy boldondag volt azkor en
benneim ha mostan meg gondolom, Me-
ly sok veszedelm allot fejem felet hogy
ha elo szamlalom, Kikből Lucretia által
jön ennekem bizony szabadsalom,
Oh te bölcs es nemes hitű aszonyallat
mit nem bírhatnek read? Hogy ha cze-
felem, hogy én ennekem miert nem biz-
nam te? Latom hínfegdet nem oly al-
tattal, Képpen az ingo nad.
Te lebecsérthyes az te lezeretődöt
megis tudod őzény, Mert ki tudot vol-
na ily hitelenfegelly io vracgondolhy,
Mellyel keretőköt az reyték helyektiul el
tudhatorditany,

Sze...
mikor hokolgaratom, Szep...
la rebegő nyelvedet mikoron halgata
rom K...
keim mikor tapogadhatom,
Bizony kichin dolog baratom Acha
tes az mitte tanul lattal, Mennel közelb
scnd annal szebnek techik ez alzonya
braszattal, En az Lybiay kiralyene alzonis
nem mondom szebnek annal,
Nem chudalom en azt ha Candalis
Kitaly az a szep fellegér, Az ő hio tarla
nak akarta mutatni latna telles örömet,
Enis nagy örömet meg mutatnam nekéd
Lucetianak testér

nak, De hitit meg szegye mert ő más leue-
let ira is met aszonnak,

Farfagnak el... nek közepében
ez dolog történt vele, Mikoron az város
szüntelen iátekban es vigafagban v...
Aonyok vehakra iffiak ablakokra...
gogolnak vele.

Gondola Pacorus alkolmatossá a h. v. y
az koron ro volna, Chuda b. cheseg el az
megint leuelet vialzban be. H. g. y
megint k. fertene. Lucreianak szerelme
volna hozza.

Aztis ok, fagyal hoban be china, ab-
lakon be, fagyal, fagyal közeli esek az ho-
es az viafz leuelről el oluada, Menelaus
lata leuelet oluafa, felefeget dorgala,

Ebbül meg ertheti niluan minden ember szerenchenek ereyet, Ki mikor akaria fokaig mutattya nemelynek keduesseget, Nemelnek visontag semmi okosságal nem hadgya elömentet.

Azt mondgyak nagy sokan hogy az
[zerenche nem arthat az bölch embernek
Kit meg kel engedem azoknak kiknek o-
ly nagy immar bölchefegek, Hogy csak i-
gaz okos es bölch erősségbe vagyongyő-
nyörűfegek. Eszeszs

rem az reytékben azokat, Ottis megk
reszem menyel Luceria hoz először vi
gor, Igen megk rettene mihelien meg
halla Eurialus ez szokat.

Maergyűlöli vala az szép Lucretiát így
buskodik magában, Oh gonosz szerencse
miért hoztal engem ilyen nagy bolond
ságbán, Bűnságom miatt imhol kel akad
nom ma st, nekem az haloban,

Elvesztem hiremet nevémet Chaszar
má valo kedvesegemet, Abbannis ketse-
ge, nyagyon hogy meg tarcham itt az en-
cetemet, Oh minden bolondok közöt
en bolondab mik, elvesztem elfeimet,

Akaratom szerint egytem en maga mat
ez nagy veszedelemben. Ha ily dragan ad-
gyak bezzeg keves öröm vagyon az szere-
lemben. Rövid gyönyörűség nagy hosszú
keszerttenek ebben.

nyoroszagert. kellene szep
ez nagy nyomoruzagot. Az ör
örömet vennem fel ez nagy fá
Kire kichin fűsthöz hasomlo
t vettem magomat.

mindenek előtt, Szegyen vállalne

Monde hamer vram inder
 tomal ablakrul alacytem, Funn
 kart addig ne vallyunk en inner felo

QVARTAPARS.

Soha nem tőrhet, hamar az Istia Pa-
naszla az Chalzarnak, Istiu megh eskünek
hogy soha nem szolna többé a Lucrétia-
nak